

«Εξάλλου ο κοινός τούτος απλός, καθόλου απλοϊκός λόγος έχει στέρεες αρχαίες αρετές [...] και συνιστά γνησιότητα, που δεν είναι παρμένη απ' τη ζωή, παρά είναι ζωή αυτούσια, όπως την προεκτείνει ο κοινός άνθρωπος κι ο λόγος του...» γράφει η Έλλη Παπαδημητρίου. Αυτή συνέθεσε τον *Κοινό Λόγο* (1972), από μαρτυρίες ανθρώπων που είχαν βιώσει την καταστροφή του 1922, οι οποίοι αποκάλυψαν τις εμπειρίες τους, και η ίδια κατέγραψε τα λόγια τους, γνήσια και αυτούσια, χωρίς διορθώσεις. Σημαντικό είναι να σημειωθεί ότι οι μαρτυρίες είναι όλες ανώνυμες, χωρίς υπογραφές, για να τονισθεί ο κοινός αγώνας αυτών των ανθρώπων, που ενώθηκαν ως ένα, και μαζί αντιμετώπισαν τον ξεριζωμό και την προσφυγιά. Όπως γράφει ο Θανάσης Νιάρχος: «Ο άνθρωπος που αφηγείται τα βάσανά του, έχοντας ξεχάσει το κατά συνθήκην όνομά του, μιλάει για λογαριασμό όλων εκείνων που έχουν συνθλιβεί και εξακολουθούν να συνθλιβονται μέσα στις μυλόπετρες μιας σατανικά τεχνουργημένης καταδρομής». Έτσι, επισημαίνεται μια κοινή πραγματικότητα, που παραμένει διαχρονική και θα συνεχίσει να εκφράζει τα βιώματα πολλών, γιατί η πραγματικότητα είναι πόλεμοι, πείνες, προσφυγίες και καταδρομές. Ο *Κοινός Λόγος*, ως παράσταση, ανέβηκε πρώτη φορά στο θέατρο του Νέου Κόσμου το 1997 σε σκηνοθεσία του Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου και επαναλήφθηκε το 2004 και το 2013 στο Φεστιβάλ Αθηνών. Το 2017 παίχτηκε από τον Δραματικό Όμιλο Λυκείου στο Κολλέγιο Αθηνών σε σκηνοθεσία της Αγγελικής Γκιργκινουόδη.

Δραματικός Όμιλος Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών

Η ΦΕΤΙΝΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ έχει μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά μου. Η αλήθεια που μαρτυρούν αυτά τα κείμενα μού θύμισε πως τίποτα δεν είναι δεδομένο. Μου θύμισε πως αυτά που διαβάζουμε σε βιβλία ή ακούμε να γίνονται σε μακρινά μέρη του κόσμου είναι πιο κοντά από όσο νομίζουμε. Οι πρόβες για εμένα ήταν η δύναμη μου, η απόδραση από την πραγματικότητα, ένα ταξίδι στα πιο όμορφα μέρη. Ευχαριστώ πολύ την ομάδα που στάθηκε εκεί για εμένα τις στιγμές που τα πάντα έμοιαζαν αδύνατα. Ευχαριστώ για τα χαμόγελα, τα ατελείωτα γέλια, τις ζεστές αγκαλιές, τα τραγούδια δίπλα από το περίπτερο όσο οι περαστικοί μας κοιτάνε περίεργα... «Ευλογία Θεού περνούσαμε!» Σας αγαπώ για πάντα, τα λέμε στην επόμενη.

ΔΑΝΑΗ ΤΣΑΝΤΙΛΑ

καταγωγή από την Κωνσταντινούπολη

Η ΦΕΤΙΝΗ ΜΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΑ από την συμμετοχή μου στη θεατρική ομάδα είναι τόσο σπουδαία όσο και η παράσταση. Αν και οι ώρες για τις πρόβες ήταν ατελείωτες, το φιλικό και οικογενειακό κλίμα με γέμιζε ενθουσιασμό, ενώ το περιεχόμενο της παράστασης, που σχετίζεται με τη μικρασιατική καταστροφή, με έφερε πιο κοντά στην ελληνική ιστορία και με έκανε να κατανοήσω καλύτερα τον πόνο των προσφύγων ως αποτέλεσμα πολέμου. Ταυτόχρονα, υπήρξε μια σύνδεση με τον πόλεμο στην Ουκρανία, που και σε αυτήν την περίπτωση θύματα είναι οι απλοί άνθρωποι. Η παράσταση μιλάει στην ψυχή των ανθρώπων και αποτελεί μια ανεπανάληπτη εμπειρία.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΛΚΙΑ

καταγωγή από την Σύμωρη της Μικράς Ασίας

ΝΙΩΘΩ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΤΥΧΕΡΗ που είχα την ευκαιρία να είμαι μέλος αυτής της ομάδας και είναι μια εμπειρία που θα παραμείνει αξέχαστη για εμένα. Ο όμιλος με βοήθησε σε στιγμές που πίστευα ότι θα καταρρεύσω και θα είμαι για πάντα ευγνώμων. Χαίρομαι που θα συνεργαστώ με αυτή την ομάδα για την παράσταση αυτή και τους ευχαριστώ όλους για την υποστήριξη, την αγάπη και τις αναμνήσεις.

ΔΑΦΝΗ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗ

καταγωγή από το Αϊβαλί της Μικράς Ασίας

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ λέμε μια ιστορία ξεριζωμού, μια ιστορία ανθρώπων με πείσμα και πάθος για ζωή που σε μια στιγμή έχασαν τα πάντα γνώριμα σε αυτούς. Μέσα από το θέατρο βλέπω πως η υπερβολική έκφραση αυτών που νιώθουμε μερικές φορές τα κάνει να φαντάζονται ψεύτικα και άλλες τα λόγια τα αδικούν. Μερικές φορές το μόνο που μένει είναι η απλότητα: ένα αστέιο, μια αγκαλιά. Στη φετινή ομάδα φτιάξαμε μια οικογένεια που κάνει την καθημερινότητα υποφερτή και «περνούσαμε τόσο όμορφα στο σπίτι μας». Έχω τόσα να πω για την αγάπη που σας έχω αλλά δεν βρίσκω τα λόγια και έτσι σας στέλνω μια μεγάλη αγκαλιά και ένα ευχαριστώ!

ΙΝΩ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΝΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΜΟΥ ΧΡΟΝΟΣ στον δραματικό όμιλο και φέτος δέθηκα με την ομάδα περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χρονιά. Αγάπησα τον καθένα ξεχωριστά και πέρασα μαζί τους αξέχαστες στιγμές. Σας αγαπώ πολύ!

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΧΟΥΤΑ

καταγωγή από το Αϊβαλί και την Σύμωρη της Μικράς Ασίας

ΦΕΤΟΣ ΗΤΑΝ η πρώτη μου αληθινή επαφή με το θέατρο. Παρόλο που ήρθα πολύ αργά, μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, με ενέταξαν και με δέχτηκαν κατευθείαν στην ομάδα. Χαίρομαι πάρα πολύ που έζησα αυτήν την εμπειρία και που είμαι μέρος ενός τόσο σημαντικού θεατρικού έργου!

ΚΑΤΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΟ νιώσαμε τι σημαίνει πραγματικά ο ξεριζωμός. Να χάνεις οικογένεια, σπίτι, παιδιά. Σκληρές προσφυγιάς που βλέπουμε καθημερινά χαρακτηρίζουν την ελληνική πραγματικότητα. Είναι μέρος της ιστορίας και του τόπου μας. Ευχαριστώ για όλα τα γέλια, τα γλέντια, τα τραγούδια και τα δάκρυα.

ΝΙΚΟΛΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

καταγωγή από τη Γιοσγάτ της Μικράς Ασίας

ΜΠΗΚΑ ΣΤΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ στην πρώτη γυμνασιού έχοντας στο μυαλό πως θα μείνω για δύο χρόνια, γιατί ήθελα να δοκιμάσω και τους άλλους ομίλους. Πού να ήξερα ότι θα όχι απλά θα έμενα μέχρι και το λύκειο, ολοκληρώνοντας φέτος την τέταρτη χρονιά μου στο σχολείο και στον δραματικό, αλλά επίσης θα δημιουργούσα και σχέσεις που θα διαρκούσαν χρόνια. Κάθε χρονιά έλεγα στα παιδιά ότι θα ήταν η τελευταία μου και κάθε φορά επέστρεφα. Γι' αυτό και θα κλείσω λέγοντας πως του χρόνου δεν θα είμαι στον πολυαγαπημένο μου αυτόν όμιλο, μα αυτό θα επαληθευτεί τον Οκτώβρη.

ΜΑΡΣΑ ΝΟΜΙΚΟΥ

ΑΝ ΚΑΙ ΖΟΥΜΕ σε καιρούς πανδημίας και πολέμου, ο δραματικός όμιλος δεν επαναπαύθηκε. Ίσα-ίσα που προετοιμάσαμε μια παράσταση που αφορά την επικαιρότητα. Ήταν πολύ σημαντικό που είχα την δυνατότητα να μπω στα παπούτσια αυτών των ανθρώπων που κατάφεραν να επιβιώσουν από την καταστροφή αυτή. Πιστεύω ότι αυτή η παράσταση με ωφέλησε στο να ωριμάσω, αλλά και να δω τον κόσμο διαφορετικά. Και κάτι τελευταίο. Ο δραματικός όμιλος μου έχει χαρίσει επτά οικογένειες, καθώς κάθε χρόνο γινόμαστε όλοι μαζί μια οικογένεια.

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΓΑΛΕΡΟΥ

καταγωγή από την Κωνσταντινούπολη

ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ. Πέντε παραστάσεις. Μία ταινία. Μία παράσταση που δεν έγινε ποτέ... 7 χρόνια μέλος αυτής της ομάδας... αυτής της οικογένειας! Το 2014 άρχισα να καταλαβαίνω τι θα πει θέατρο, τι θα πει ομάδα, πρόβες, παράσταση! Ξαφνικά, φτάσαμε στο 2022. «Κοινός λόγος», 7η από τις επτά παραστάσεις και τελευταία... με έκανε να αντιληφθώ, για άλλη μια φορά, την αξία των ανθρώπων που συναναστράφηκα και αγάπησα πάλι από την αρχή με όλη μου την καρδιά! Σας ευχαριστώ!!! Ευχαριστώ, που σταθήκατε δίπλα μου αυτή τη δύσκολη χρονιά και την κάνατε ξεχωριστή! Ο δραματικός όμιλος, μου δίδαξε την φιλία, την συνεργασία, την επιμονή, την προσπάθεια και με έκανε να ανακαλύψω τόσο την αγάπη μου για το θέατρο όσο και την ευχαρίστηση στο τελευταίο χειροκρότημα που θα μου μείνει αξέχαστη, όπως και εσείς!

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΜΗΤΡΟΠΑΠΑ

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ. ΚΑΡΡΑΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

Κοινός Λόγος

της Έλλης Παπαδημητρίου
σε σκηνοθεσία Αγγελικής Γκιργκινουόδη

ΘΕΑΤΡΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ

**«Την ξενιτιά, την αρφανά, την πίκρα, την αγάπη,
τα τέσσαρα τα ζύγιασαν, βαρύτερα είν' τα ξένα»**

Η φετινή παράσταση του Δραματικού Ομίλου Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών είναι ενταγμένη στις εκδηλώσεις μνήμης για την Μικρασιατική Καταστροφή. Η παράσταση δεν πραγματεύεται ένα έργο γραμμένο ειδικά για το θέατρο. Μεταφέρει στη σκηνή μέρος των προφορικών μαρτυριών που καταγράφηκαν από την Έλλη Παπαδημητρίου και υπάρχουν στο τετράτομο έργο της «Κοινός Λόγος». Παρακολουθώντας όσα συμβαίνουν τις τελευταίες εβδομάδες στην Ευρώπη, αυτές οι μαρτυρίες ακούγονται τραγικά επίκαιρες.

Οι μαθητές δεν καλούνται να υποδυθούν θεατρικά πρόσωπα, αλλά να ζωντανέψουν τον προφορικό λόγο ανθρώπων που έζησαν και μίλησαν για ένα από τα πιο δραματικά γεγονότα της σύγχρονης ιστορίας μας, τη Μικρασιατική Καταστροφή και την προσφυγιά που ακολούθησε.

Για την απόδοση του κειμένου ζητήθηκε από τα παιδιά άλλοτε να προσεγγίσουν, στο βαθμό που τους επιτρέπουν τα βιώματά τους, οι αναζητήσεις και η ευαισθησία τους, τα γεγονότα εκείνης της εποχής και άλλοτε να έχουν την απαιτούμενη απόσταση από τις ακραίες συναισθηματικές εντάσεις των προσώπων. Στην προσπάθειά τους αυτή εξαιρετικά βοηθητική υπήρξε η χρήση αποσπασμάτων από την παραδοσιακή μας μουσική. Ο λόγος, αυτός ο υπέροχος προφορικός, κοινός λόγος, περιέχει στη δομή και τη μουσικότητά του όλο τον ψυχικό και συναισθηματικό πλούτο των προσώπων. Έτσι, απλά και απέρριπτα, θέλουμε να φτάσει και στους θεατές αυτής της παράστασης, γιατί ζωντανεύει καταστάσεις κι αισθήματα που έχουν αφήσει ανεξίτηλη σφραγίδα στον τόπο μας, θυμίζοντάς μας για μια ακόμα φορά πως ο πόλεμος είναι καταστροφή και η προσφυγιά δεν έχει πατρίδα.

Αγγελική Γκιργκινούδη

Καταγωγή από την Καππαδοκία της Μικράς Ασίας

100 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ κι όμως η ιστορία επαναλαμβάνεται. Ο Κοινός Λόγος, οι μαρτυρίες που καταγράφηκαν από την Έλλη Παπαδημητρίου, μας παρουσιάζουν βιώματα προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής. Ένας κοινός και άμεσος λόγος που μεταφέρει αυτούσια τα βιώματα των ανθρώπων που επιβίωσαν τον διωγμό και που αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω το σπίτι τους και να προσαρμοστούν στις νέες συνθήκες ζωής. Οι Μικρασιάτες ήταν άνθρωποι με πάθος, κέφι και πάνω απ' όλα περηφάνια. Κατάφεραν να σταθούν στα πόδια τους στις κρίσιμες ώρες της καταστροφής και στην ένταξη τους σε μια νέα χώρα. Οι ιστορίες τους όπως οι ίδιοι τις διηγήθηκαν, παρουσιάζουν την φρίκη του πολέμου και τον πόνο της προσφυγιάς.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΞΕΚΙΝΑΕΙ με τα ανυποψίαστα χρόνια πριν από την καταστροφή, συνεχίζεται με τις ανυπόφερτες σκηνές της εγκατάλειψης μιας ζωής και το ταξίδι της προσφυγιάς και του ξεριζωμού που επαναλαμβάνονται μέχρι και σήμερα. Καταλήγει αισιόδοξα με τη συνέχεια της ζωής σε έναν ξένο τόπο που έμαθαν να αποκαλούν σπίτι και τέλος με την επιστροφή σε εκείνα τα αλλαγμένα πλέον μέρη που κάποτε ήταν δικά τους. Στα λόγια τους αντανακλώνται οι σκέψεις των ανθρώπων που έχουν βιώσει προσφυγιά αλλά και εκείνων που την βιώνουν τώρα.

ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΜΗΝΕΣ, βλέπουμε καθημερινά τις σκηνές του πολέμου στην Ουκρανία και εκατομμύρια ανθρώπους που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Πολλές φορές έχουμε την λανθασμένη εντύπωση πως οι καταστροφές που βλέπουμε στις ειδήσεις δεν μας αφορούν. Το έργο αυτό όμως μας θυμίζει πως τίποτα δεν είναι δεδομένο και πως η προσφυγιά είναι ένα φαινόμενο που μέχρι και σήμερα βασανίζει αμέτρητους ανθρώπους.

Η ΤΕΧΝΗ, το θέατρο ιδιαίτερα, αποτελούσε ανέκαθεν ένα πολύ σημαντικό κομμάτι του Σχολείου μας. Κάθε χρόνο η ομάδα του Δραματικού Ομίλου καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια ώστε να ετοιμάσει μία παράσταση ποιοτική που θα μπορούν όλοι να απολαύσουν. Έτσι και εμείς φέτος, εν όψει της εκατοστής επετείου από την σφαγή της Σμύρνης το 1922, καλούμαστε να παρουσιάσουμε αυτή την τόσο σημαντική και επίκαιρη παράσταση γεμάτη ιστορία και αλήθεια. Μετά από δύο χρόνια καραντίνας οι θεατρικές σκηνές ανοίγουν και μαζί με εκείνες επανέρχεται και ο Δραματικός Όμιλος του Κολλεγίου Αθηνών. Στην παράσταση αυτή σε σκηνοθεσία της Αγγελικής Γκιργκινούδη, οι μαθητές καλούνται να ενσαρκώσουν τις μαρτυρίες αυτών των ανθρώπων. Οι ιστορίες αυτές, σε συνδυασμό με παραδοσιακή μουσική και χορό, ζωντανεύουν τον πολιτισμικό χαρακτήρα των Ελλήνων της Ανατολής.

Δραματικός Όμιλος

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

- Σκηνοθεσία: **Αγγελική Γκιργκινούδη**
Μουσική επιμέλεια / Σύνθεση / Διδασκαλία: **Άννα Λάκη**
Επιμέλεια φωτισμών: **Νίκος Ζορμπάς**
Διδασκαλία κίνησης / Βοηθός σκηνοθέτη: **Άννα Καλογερά**
Διδασκαλία παραδοσιακών χορών: **Άννα Μαρούδη**
Χειρισμός ήχων / Trailer: **Λέανδρος Γεροντάκης - Ρωμανός**
Φωτογραφίες: **Διονύσης Θεοδωρόπουλος**
Μιχάλης Κύρκος
Επιμέλεια κομμώσεων: **Μαρκέλλα Γαλερού**

ΠΑΙΖΟΥΝ

- Απολλωνία Μητρόπαπα**
Δανάη-Ελένη Τσαντίλα
Δάφνη Παπαπολίτη
Ελένη Χαλκιά
Ινώ Τέγου-Γεωργακοπούλου
Κάτια Τριανταφύλλου
Μαργαρίτα Χούτα
Μαρκέλλα Γαλερού
Μάρσα Νομικού
Νικολής Σωτηριάδης

Ευχαριστούμε όλους όσους συνέβαλαν στην πραγματοποίηση αυτής της παράστασης

Η χορογραφία είναι βασισμένη από το χορό φωτιές του Π. Λιακάτου